

Manifest mot stress i skolmiljö

DRAMA

Lyckomanifestet

Text: Madicken Malm. Regi: Oskar Silén. Visuell helhet: Lars Idman.

Producent: CG Wentzel.

På scen: Mikael Strömberg och Jonna Nyman.

Teater Taimine på Ressu grundskola 23.9

Teater Taimine tacklar prestations- och utseendekravens ångest i pjäsen *Lyckomanifestet* som turnerar i skolor i huvudstadsregionen. Tematiken är bekant, men viktig och inte på något sätt uttömd.

Den fungerar bra i teaterformat och blandas med spex och fånerier som är precis tillräckligt pinsamma för att pusha publiken över bekvämlighetsgränsen, utan att distrahera från de viktigare frågeställningarna.

Madicken Malms pjäs i regi av **Oskar Silén** handlar om ungdomarna Hannes och Emmi (**Mikael Strömberg** och **Jonna Nyman** spelar pjäsens samtliga roller) som tampas med olika former av press från omvärlden, vare sig det gäller skolframgången eller hockeyträningarna.

Hopdrivna av det gemensamma lidandets solidaritet bestämmer de sig för att gå i strejk och skriva ett manifest där de kräver rätt till frihet från stress och krav. Men det är inte bara oförstående föräldrar som står i vägen. Oväntade komplikationer uppstår också i navigeringen mellan ny sårbar vänskap och snåriga sociala medier.

Tvåspråkigt

Ett rätt klassiskt upplägg alltså, som behandlar frågor som verkligen berör och engagerar dagens ungdomar. I alla fall på Ressu grundskola, där jag såg pjäsen, verkade den tilltänkta publiken nog ta till sig och reflektera över verket: både de positiva och de mer nyanserat kritiska kommentarer jag snappar upp ur publikvimlet tyder på att skådespelarna lyckades spräcka den seiga hinna av spelad nonchalans som skolelever ibland visar upp, och göra någonting som väcker resonans och reaktion.

En väl avvägd skopa fjanterier förmår locka skrattanfall ur åtminstone de yngre eleverna. Underlivs-

■ Hannes (**Mikael Strömberg**) tampas med sin avdankade hockeyproffsfarsas (**Jonna Nyman**) uppblåsta förväntningar i Teater Taimines pjäs *Lyckomanifestet*. FOTO: THOMAS RÄVKVIST

humor är fortsättningsvis populär fast den hålls inom ramarna för vad en vuxen kan uppfatta som tillåtligt i skolmiljö.

Dialogen är tvåspråkig, tänkt att fungera för både finskspråkiga och svenskspråkiga publik. De innehållsmässigt delvis överlappande replikerna på finska och svenska är uttänkta så att det viktigaste för att förstå handlingen kommuniceras

på båda språken, samtidigt som det blir en liten pedagogisk språkövning för elever som har lättare för det ena språket än för det andra att klura ut precis allt som sägs. Det är en finurlig liten detalj som fungerar riktigt bra i praktiken.

OTTO EKMAN
kultur@hbl.fi